

**Nicolai Lancicij E Societate Iesv Opvcvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De alphabeto vitæ spiritualis. C. XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](#)

maternā pietate defendit, & protegit etiam adhuc peccatis deditos in se sperantes, donec eos filio suo reconciliet veraciter penitentes.

1.4.c. 53. In felto vero Nativitatis gloriose Virginis insin. diu. Matris dum S. Gertrudis, tot persolueret Ave Maria, quot diebus ipsa preclara maris stella crevit in vetero mari, (quod fieri potest, si 33. Ave Maria, quotidie recitentur per octo dies) & hec deuotè offerret eidem, requisiuit ab ea, quid erga benignitatem ipsius merentur, qui simili deuotione ad honorem eius, eundem numerum persoluerent cum salutatione Angelica: Cui benignissima Virgo responderit: Hoc inquit merentur, quod aeternaliter in celo, spicula iucunditate participabunt mecum felicissimam gaudia que receperi, & adhuc sine intermissione renovata recipio pro singulis virtutibus, ad quas Beata & Gloriosa Trinitas animam meam singulis diebus, secundum optimum beneficium suum, decenter habilitauit.

CAPUT VIGESIMVMNONVM.

De Alphabeto vita spiritualis.

133. **M**ulti vel habentur, vel haberi volunt pro spiritualibus viris, qui hoc nomen non merentur. Tales sunt, qui putant vitam spiritualem consistere in multis & longis precibus, in ieuiis, & aliis asperitatis carnem afflignantibus, in visitationibus templorum, & de extirpatione vitiiorum, de mortificatione naturalium passionum, de moderatione affectuum itæ, zeli, amoris, non sunt solliciti, nec illi, & quæ ac precibus intenti, & in exercitio virtutum valde sequens. Benè itaque scripsit B. Laurentius Iustinianus lib. de obedientia c.6. col.1. O quam rari sunt, qui spirituales re & nomine censendi sunt. Vocabulum hoc, denuntiatione fortuntur multi, effectum vero ipsius pauci: spirituales viros illos arbitror esse dicendos, qui carnales habentes edomit as voluptes, carnem spiritui, mentem rationi, deuotioni affectum, intentionemq; animæ eterna substerunt domino Sapientia. Hac quippe est regula disciplina coelestis: hac inquam est spiritualis forma virorum in carne, & supra naturam spiritualiter conuersantium, & quotidie proficiunt in id ipsum.

Quocirca compendio explicabo, ordine alphabeti, quæ requirantur, ut homo verè sit spiritualis, seu spiritualiter & secundum Dei spiritum non humanum & politicum viuens, ac in omnibus procedens.

Abstinere ab omni peccato, ita ne unquam deliberatè offendatur Deus, & in deliberatè raro.

Bene facere omnia opera ordinaria, iuxta recta rationis, & Regularum, & Superiorum prescriptum.

Censurare nullum, ne quidem interius, & clamosa voce nunquam in colloquio vti.

Desiderare perpetuas cruces, & authores earum, tenerè diligere proper Deum.

Eligere in omnibus id, quod est perfectius, & inter æquæ perfecta, id quod magis displaceat amori proprio.

Fidelem Deo esse, etiam in paruis, nullam paruam legem vel regulam transgrediendo.

Gratis Deo seruire, omnia faciendo ex amore benevolentia, sine intuitu præmij.

Humiliare se infra omnes homines & demones.

Interpretari benè omnia aliorum dicta & facta, & intentiones.

Laudare omnes aliorum res, quæ non sunt manifesta peccata.

Meliorum conuersationem quærere, & conari ut meliores euadant iij, cum quibus conuersaberis.

Nihil accipere vel dare sine facultate; ne quidem indiuisibile (si religiosus es) & nunquam irasci.

Orationes sine ullo peccato Deo offerre, easque ad morum tuorum emendationem dirigere.

Profectui perpetuo in virtutibus attendere.

Quarre Deum explicitè in omnibus rebus, dicendo, propter te Domine, saltem mente.

Resignare Deo & Superioribus tuum liberum arbitrium, vt nil detrectes, nil eligas, nisi iuxta eorum voluntatem.

Silento premere mala, quæ patet, & bona quæ facis, nisi certa necessitas aliud suadeat.

Temporis omnes particulas benè expendere in rebus meritoris, & tibi conuenientibus.

Vivere in communitate irreprehensibiliter, & sine singularitatibus, alias meritò offendentibus.

Zelare pro Dei honore propagando, & Zelum attemperare, iuxta præscriptum, recte rationis & voluntatis Superiorum.

CAPUT TRIGESIMVM.

Modus dicendi breuem Coronam, quando quis habet caput fatigatum, aut meditari non potest, sive in itinere, sive in infirmitate, sive aliquo alio tempore.

A Ccepit in manus coronâ seu Rosario pecario, & facto signo Sanctæ crucis, percurrente singulos globulos, cum pio mentis affectu & fervore & attentione, dicendo.

Primo. Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto.

Secundo. Eodem modo ad singulos globulos Coronæ, percurrente totam, dico: Laus tibi Christe.

Et sic deinceps infra scriptos versiculos, vel alios, ad quos magis afficeris, excerptos, ex Psalmis, vel ex Euangeliō, aut aliis Scriptura libris, vel